

Sygn. akt XVI GC 2982/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w W., XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Chała - Małkowska

Protokolant: Karolina Celek

po rozpoznaniu w dniu 09 grudnia 2016r. w W.,

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Spółki jawnej z siedzibą w W.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.**

o zapłatę kwoty 22.140 zł

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 22.140 (dwadzieścia dwa tysiące sto czterdzieści) złotych wraz z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie od kwot:

- 11.070 zł od dnia 24 marca 2015 roku do dnia zapłaty;
- 11.070 zł od dnia 17 kwietnia 2015 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddała;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) Spółki jawnej z siedzibą w W. kwotę 2.694 (dwa tysiące sześćset dziewięćdziesiąt cztery) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 2.417 (dwa tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt XVI GC 2982/15

UZASADNIENIE

Powód W. (...) O. D. sp. j. w W. wniósł w dniu 11 maja 2015 r. w elektronicznym postępowaniu upominawczym pozew przeciwko pozwanemu spółce (...) sp. z o. o. w W. o zapłatę kwoty 22 140 zł wraz z ustawowymi odsetkami, w ten sposób, że:

- od kwoty 11 070 zł od dnia 21 marca 2015 r. do dnia zapłaty;
- od kwoty 11 070 zł od dnia 17 kwietnia 2015 r. do dnia zapłaty

oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu powód wskazał, że wykonywał na rzecz pozwanego usługi doradcze typu public

relations. W ramach łączącego strony stosunku powód wystawił na rzecz pozwanego faktury VAT, których należności pozwany nie uścił do dnia wniesienia pozwu (pozew epu k. 3-4).

W dniu 29 maja 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w L. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym w sprawie o sygn. akt VI Nc-e 840734/15 uwzględniając powództwo w całości (nakaz zapłaty k. 5).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) sp. z o. o. w W. wniósł sprzeciw wnosząc o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Uzasadniając stanowisko pozwany podniósł zarzuty braku wykonania usługi, nienależytego wykonywania umowy w czasie jej realizacji oraz zarzut braku udowodnienia wykonywania prac przez powoda. Ponadto pozwany wskazywał, że pismem z dnia 16 marca 2015 r. zwrócił się do powoda o wstrzymanie wszelkich prac i działań związanych z realizacją umowy łączącej strony (sprzeciw k. 6v-7).

Postanowieniem z dnia 26 czerwca 2015 r. Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w L. uznał się niewłaściwym do rozpoznania niniejszej sprawy oraz przekazał ją do rozpoznania tut. Sądowi jako ogólnie właściwemu (postanowienie k. 8v).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany (...) sp. z o. o. w W. prowadził spór z F. (...) ((...).) przed sądem w S. – (...) (bezsporne, przesłuchanie P. O. k. 147-151v, przesłuchanie A. D. k. 152-154v, przesłuchanie K. K. k. 151v-157).

Pozwany zawarł w dniu 25 czerwca 2014 r. z powodem umowę na czas określony 12 miesięcy, której przedmiotem było świadczenie usług doradczych. Umowa została aneksowana w kwestiach wynagrodzenia zmieniając ryczałtowe wynagrodzenie na wynagrodzenie o wysokości określonego budżetu. Ostatecznie strony rozwiązały umowę za porozumieniem stron w styczniu 2015 r. (bezsporne, umowa z dnia 25.06.2014 r. k. 65-68, aneks k. 69-70, rozwiązanie za porozumieniem k. 71, zeznania świadka E. K. k. 120-123, przesłuchanie P. O. k. 147-151v, przesłuchanie A. D. k. 152-154v, przesłuchanie K. K. k. 151v-157).

Powód W. (...) O. D. sp. j. w W. zawarł w dniu 24 stycznia 2015 r. w W. z pozwanym (...) sp. z o. o. w W. umowę na czas nieokreślony, będącą de facto przedłużeniem ww. umowy z czerwca 2014 r. Na mocy tejże umowy powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług public relations oraz usług doradczych związanych z budowaniem strategii komunikacji w zakresie prowadzonego przez pozwanego sporu w P. i w (...). Do zakresu działania należało doradztwo na rzecz pozwanego w odniesieniu do znaczących wydarzeń, zagadnień lub działań mogących wpłynąć na wynik postępowania sądowego w (...), a celem strategicznym współpracy było zakończenie postępowania sądowego w formie prawomocnego orzeczenia lub ugody (§ 1 – przedmiot umowy). Strony ustaliły wynagrodzenie w formie całkowitego budżetu w wysokości 53 000 zł netto, którego rozliczenie miało nastąpić na podstawie miesięcznie wystawianych przez powoda faktur VAT z 14 – dniowym terminem płatności (§ 2 – wynagrodzenie). Kwota ta nie uwzględniała kosztów zagranicznych partnerów powoda, w tym m.in. amerykańskiej firmy doradztwa kryzysowego, amerykańskiej i europejskich firm prawniczych. W przypadku osiągnięcia celu strategicznego pozwany zapłaci powodowi na podstawie faktury VAT kwotę stanowiącą równowartość 2 % netto wartości wynikającej z orzeczenia lub ugody, przy czym powód będzie mógł wystawić fakturę dopiero po wpłynięciu całej kwoty na konto (...) sp. z o. o. w W. (§ 3 – bonus). W przypadku, gdy do zakończenia sporu doszłoby przed wystawieniem wszystkich faktur VAT do wysokości budżetu różnica miała zostać pokryta przez pozwanego w momencie wypłaty bonusu (§ 4 – różnica). Pozwanemu przysługiwało również prawo natychmiastowego wypowiedzenia umowy poprzez pisemne oświadczenie woli, w przypadku rażącego naruszenia postanowień umowy, w szczególności działania wbrew zakazowi pozwanego (§ 6 – wypowiedzenie). W § 8 (należyta staranność) strony ustaliły, że powód zobowiązuje się świadczyć usługi z należyłą starannością uwzględniającą zawodowy charakter świadczonej pracy. Na końcu strony zastrzegły, iż wszelkie zmiany lub uzupełnienia umowy mają się odbywać w formie pisemnej pod rygorem nieważności (§ 10 – postanowienia końcowe) Załącznik do umowy stanowiła strategia działania (bezsporne, umowa k. 21-25, załącznik k. 59-62, zeznania świadka E. K. k. 120-123, przesłuchanie P. O. k. 147-151v, przesłuchanie A. D. k. 152-154v, przesłuchanie K. K. k. 151v-157).

W lutym 2015 r. został sporządzony przez powoda raport działalności (...). Umowa z 24 stycznia 2015 r. była wykonywana przez P. O., A. D. – wspólników powodowej spółki oraz przez E. K. – podwykonawcę. Powód wykonywał czynności m.in. w postaci sporządzenia raportu dotyczącego jakości, ilości transakcji (...) fuzji przejęć dokonywanych przez spółkę (...). Brał udział w konferencjach i spotkaniach, a także dokonywał analiz stron internetowych będących przedmiotem raportu, analiz informacji prasowych publikowanych przez agencje informacyjne oraz analiz ogólnodostępnych prezentacji firmowych (zeznania świadka E. K. k. 120-123, przesłuchanie P. O. k. 147-151v).

W dniu 9 marca 2015 r. powód wystawił na rzecz pozwanego fakturę VAT nr (...) na kwotę 11 070 zł brutto (9 000 zł netto) tytułem wynagrodzenia na podstawie umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. za okres lutego 2015 r. Następną fakturę VAT nr (...) powód wystawił w dniu 2 kwietnia 2015 r. za okres marca 2015 r. również na kwotę 11 070 zł brutto (9 000 zł netto) z tytułu wykonywania zawartej umowy (faktura VAT k. 26, k. 27, przesłuchanie P. O. k. 147-151v, przesłuchanie A. D. k. 152-154v).

Pismem z dnia 16 marca 2015 r. pozwany wniósł o wstrzymanie przez powoda prac związanych z wykonywaniem umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. W odpowiedzi pismem z dnia 17 marca 2015 r. powód przedstawił dotychczasowe działania w sprawie. W dniu 19 czerwca 2015 r. pozwany wypowiedział przedmiotową umowę (bezsporne, pismo z dnia 16.03.2015 r. k. 41, pismo z dnia 17.03.2015 r. k. 78-84, wypowiedzenie k. 42, zeznania świadka E. K. k. 120-123, przesłuchanie P. O. k. 147-151v, przesłuchanie A. D. k. 152-154v, przesłuchanie K. K. k. 151v-157).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o ww. dowody z dokumentów, które należy uznać za wiarygodne jako jednoznaczne i niekwestionowane przez strony postępowania. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały kluczowego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

W sprawie zostały złożone zeznania świadka E. K. – podwykonawcy strony powodowej. Świadek scharakteryzowała przebieg wykonywania umowy oraz opisała działania jakie zostały wykonane na rzecz pozwanego. Treść zeznań świadka E. K. nie budziła zastrzeżeń Sądu, świadek zeznawała zgodnie ze swoją wiedzą bez woli zatajania czegokolwiek, toteż Sąd poczynił ustalenia faktyczne na podstawie wskazanych przez nią informacji (zeznania świadka E. K. k. 120-123).

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął pod uwagę również dowód z przesłuchania stron przeprowadzonego na podstawie art. 299 k.p.c. W imieniu powoda Sąd przesłuchał P. O. i A. D. – wspólników powodowej spółki. Za pozwanego przesłuchany został członek zarządu – K. K.. Wszyscy przesłuchiwanym opisywali charakter i szczegóły umów łączących strony, w szczególności umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. Oceniając wiarygodność przesłuchania stron Sąd, wziął pod uwagę fakt, że byli oni zainteresowani wynikiem sprawy. Sąd dał wiarę informacjom wskazanym na rozprawie przez strony w zakresie, w jakim pozwoliły one na ustalenie stanu faktycznego niniejszej sprawy i znajdowały uzasadnienie w pozostałym materiale dowodowym (przesłuchanie P. O. k. 147-151v, przesłuchanie A. D. k. 152-154v, przesłuchanie K. K. k. 151v-157).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w niniejszej sprawie zasługiwało na uwzględnienie w części, tj. w całości, co do kwoty głównej oraz w większości w zakresie roszczenia odsetkowego.

W przedmiotowej sprawie powód dochodził zapłaty wynagrodzenia na podstawie wystawionych faktur VAT nr (...) na kwoty 11 070 zł brutto (9 000 zł netto) tytułem wynagrodzenia za czynności wykonywane w ramach zawartej z pozwanym umowy z dnia 24 stycznia 2015 r.

Większość okoliczności sprawy było w niniejszym postępowaniu bezspornych, przede wszystkim strony nie kwestionowały współpracy w 2014 r., ani zawarcia umowy w dniu 24 stycznia 2015 r. Poza sporem pozostawało również wstrzymanie prac powoda pismem pozwanego z dnia 16 marca 2015 r. oraz wypowiedzenie umowy przez pozwanego w czerwcu 2015 r.

Pozwany natomiast kwestionował należność wynagrodzenia ze względu na nie osiągnięty rezultat w postaci zakończenia sporu z (...) przed Sądem w (...). De facto pozwany podnosił, że umowa ta była umową rezultatu. Następnie zgłaszał również zarzut nienależytego wykonywania umowy oraz braku udowodnienia wykonywania prac przez powoda. Ponadto pozwany wskazywał, że ze względu na pismo z dnia 16 marca 2015 r. o zatrzymaniu działań powoda w sprawie nie miał on prawa dokonywać żadnych czynności, ani wystawiać z tego tytułu żadnych faktur VAT.

W pierwszej kolejności należało się zająć kwalifikacją umowy stanowiącej podstawę niniejszego sporu oraz określeniem skutku jaki z niej wynika. Przedmiotową umowę należy zakwalifikować jako umowę o świadczenie usług, do której zgodnie z art. 750 k.c. stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Przepis ten znajduje zastosowanie do umów o świadczenie usług polegających na dokonywaniu czynności, które nie są uregulowane innymi przepisami. Chodzi więc o umowy nienazwane, które charakteryzują się tym, że ich przedmiotem jest świadczenie usług, przy czym umowa taka może dotyczyć dokonania jednej usługi, większej – określonej liczby usług, bądź też dotyczyć stałego świadczenia usług określonego rodzaju. Przez pojęcie usług należy rozumieć, więc wykonywanie czynności dla innej osoby, w szczególności czynności faktycznych. Należy zwrócić uwagę, iż pojęcie usług jest bardzo pojemne. Przyjmuje się, że zakresem zastosowania art. 750 k.c. są objęte również umowy zobowiązujące do dokonania kompleksu czynności prawnych i faktycznych, np. zarządzania przedsiębiorstwem, majątkiem czy nieruchomością (M. Nesterowicz, [w:] Winiarz, Komentarz 1989, t. II, s. 692; L. Ogiegło, Usługi, s. 157 i n.; tenże, [w:] Pietrzykowski, Komentarz 2011, art. 750, Nb 4). Dopuszczalność zawierania umów nienazwanych wynika z art. 3531 k.c. Przepis ten statuuje podstawową dla prawa zobowiązań zasadę swobody umów, zgodnie z którą strony mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego.

Należy wskazać, iż umowę zlecenia i umowę o świadczenie usług określa się mianem umów starannego działania. Toteż nie sam wynik, lecz starania w celu osiągnięcia tego wyniku są elementem wyróżniającym (essentialia negotii) umowę. Przedmiotem takiego zobowiązania jest najczęściej dążenie do osiągnięcia określonego rezultatu, którego wystąpienie nie jest jednak pewne – ani obiektywnie, ani subiektywnie. Nie wpływa to jednak na prawo do wynagrodzenia przyjmującego zlecenie, które przysługuje mu gdy dołoży należytej staranności w wykonaniu powierzonego mu zadania, niezależnie od efektu tych zabiegów.

Zarzut pozwanego w tym zakresie okazał się niezasadny. Już z samej umowy (§ 8) podpisanej przez strony wynika, iż powód zobowiązany był do starannego działania na rzecz pozwanego. Sąd zwrócił w tym zakresie uwagę, w szczególności na treść przesłuchania członka zarządu pozwanej spółki – (...). Reprezentant pozwanego wskazał, że czytał umowę zanim ją podpisał oraz że zna różnicę pomiędzy umową starannego działania, a umową rezultatu i w jego ocenie przedmiotowa umowa to umowa rezultatu. K. K. wskazywał, że dla niego rezultat umowy został określony w preambule i do tego zobowiązał się powód. Zatem wobec braku osiągnięcia rezultatu, pozwany uważa, że faktury są wystawione nienależnie. Ponadto reprezentant pozwanego wskazywał, że warunkiem zawarcia umowy z jego strony była publikacja informacji o procesie oraz promowanie spółki (...) sp. z o. o. w W. w Pulsie (...). Dla pozwanego również to stanowiło rezultat wykonania zobowiązania przez powoda. Sąd miał na uwadze, że zapis taki nie znalazł się w zawartej między stronami umowie, o czym K. K. stwierdził „nie wpisałem tego do umowy, bo nie wiedziałem co będzie w pozwie”. Stanowisko pozwanego, w tym zakresie, należało zatem uznać za niezasadne. Jak jednoznacznie wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego umowa z dnia 24 stycznia 2015 r. łącząca strony sporu, była niewątpliwie umową starannego działania i inne twierdzenia pozwanego są bezpodstawne.

Ryzyko gospodarcze nie wystąpienia rezultatu obciąża zatem dającego zlecenie. Dla wykazania odpowiedzialności powoda za niewykonanie lub nieprawidłowe wykonanie zobowiązania z tej umowy wynikającego należało wykazać, iż działanie powoda nie było staranne. Problem ten opisywany jest w doktrynie (m.in. w M. K.: „Zobowiązania rezultatu i starannego działania (próba alternatywnego ujęcia) – Państwo i Prawo (...)): „Między zobowiązaniami rezultatu i starannego działania nie ma różnic, jeżeli chodzi o zasadę odpowiedzialności dłużnika czy rozłożenie ciężaru dowodu. Różnica między wymienionymi sytuacjami tkwi w obciążającym wierzyciela dowodzie niewykonania zobowiązania. W wypadku umów rezultatu wierzyciel powinien wykazać, że przyrzeczony w umowie skutek nie został osiągnięty. W

razie niewykonania zobowiązania starannego działania jego zadanie jest trudniejsze. Wykazanie, że rezultat określony w umowie nie został zrealizowany, oczywiście nie wystarcza do udowodnienia niewykonania zobowiązania. Wierzyciel musi wykazać, iż dłużnik nie podjął aktywności w celu osiągnięcia takiego rezultatu albo też, że podjęta aktywność była wadliwa. Przeprowadzenie takiego dowodu wymaga przede wszystkim wykazania, jakie konkretne czynności objęte były obowiązkiem dłużnika, a dopiero następnie, że czynności te nie zostały wykonane.”

W przedmiotowej sprawie pozwany podnosił jedynie gołosłowny zarzut nienależytego wykonania umowy przez powoda. Okoliczności te nie zostały w żaden sposób przez pozwanego wykazane. Strona pozwana, co wynika z zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz okoliczności bezspornych regulowała wszelkie wcześniejsze zobowiązania wynikające z umów, bez zgłaszania jakichkolwiek zastrzeżeń. W toku przesłuchania stron, reprezentant pozwanego informował, co prawda o pisemnym zgłaszaniu P. O. nie wykonywania przez powoda czynności, jednakże strona, ani nie przedstawiła kopii takiego maila do akt sprawy, ani nie zgłosiła żadnych innych wniosków dowodowych na poparcie swoich twierdzeń. Należałoby uznać raczej, iż co innego wynika z materiału znajdującego się w aktach sprawy. Załącznik do umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. zawierał harmonogram prac jakie miały być wykonane w ramach świadczonych usług. Ponadto w oświadczeniu z dnia 17 marca 2015 r. stanowiącego odpowiedź na rozwiązanie umowy przez pozwanego, powód przedstawił m.in. zakres wykonanych czynności w związku z prowadzonym sporem przez Sąd amerykański oraz w ramach usług promowania (...) sp. z o. o. w W.. W toku postępowania dowodowego zeznania złożyła także świadek E. K., która oprócz współników powodowej spółki zajmowała się, jako podwykonawca, realizacją umowy z pozwanym. Świadek wskazywała m. in. zakres czynności wykonywanych na rzecz pozwanego, w tym opisywała raport dotyczący jakości, ilości transakcji M&A fuzji przejęć jakich dokonała spółka (...). Świadek brała również udział w konferencjach i spotkaniach, a także dokonywała analiz stron internetowych będących przedmiotem raportu, analiz informacji prasowych publikowanych przez agencje informacyjne oraz analiz ogólnodostępnych prezentacji firmowych celem przygotowania strategii, a następnie zakończenia sporu przeciwko (...). Świadek wskazywała również, że pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń do wykonywanych czynności. Sąd dał wiarę treści zeznań świadka i oparł na nich ustalenia stanu faktycznego. Świadek zeznawała zgodnie ze swoją wiedzą i bez woli zatajania czegokolwiek, a treść podanych przez nią informacji pokrywała się z pozostałym, zebrany w sprawie materiałem dowodowym, w szczególności z treścią przesłuchania reprezentantów strony powodowej. Wspólnicy powoda – P. O. i A. D. również potwierdzali zakres wykonywanych dla pozwanego czynności w ramach umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. Wspólnicy zgodnie wskazywali na kontakty z amerykańskimi mediami, w szczególności dziennikarzami, celem nagłośnienia sprawy pozwanego. Zbierali również wszelkie informacje na temat spółki (...), dokonywali analiz rynku działania (...), sporządzali raporty, prezentacje itp. P. O. i A. D. wskazywali również, że do momentu pisma z dnia 16 marca 2015 r. o wstrzymaniu prac, pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wykonywanych czynności. Opierając się na treści przesłuchania reprezentantów powoda, Sąd miał na uwadze, iż byli oni bezpośrednio zainteresowani wygraniem przedmiotowego sporu, jednakże informacje przez nich wskazane znajdowały odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym i na zasadzie swobodnej oceny dowodów Sąd postanowił przyznać wiarę treści ich przesłuchania.

W świetle tych dowodów Sąd nie miał wątpliwości, iż umowa z dnia 24 stycznia 2015 r. o świadczenie usług była umową starannego działania i była przez powoda należycie wykonywana.

Następnie Sąd łącznie rozpoznał pozostałe zarzuty w kwestiach nieudowodnienia przez powoda zakresu wykonanych prac oraz wskazywaną niezasadność wystawienia faktur poprzez wezwanie powoda przez pozwanego do zaprzestania jakichkolwiek działań na podstawie umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. Sąd w pierwszej kolejności zwrócił uwagę na postanowienia zawartej umowy. Zgodnie, bowiem z § 3 odnoszącym się do wynagrodzenia, strony ustaliły tzw. „budżet projektowy” w wysokości 53 000 zł netto. Spłata tego budżetu miała następować systematycznie na podstawie miesięcznie wystawianych przez powoda faktur VAT. Konstrukcja taka ustalania wynagrodzenia, choć nietypowa, stanowi odzwierciedlenie woli stron i jest dopuszczalna na wspomnianej już zasadzie swobody umów. W umowie jednoznacznie wskazana jest zatem wysokość wynagrodzenia, bez względu na zakres wykonanych w danym miesiącu prac. Skoro zatem powód wykonywał usługę zależnie od toczącego się postępowania przed Sądem amerykańskim, niewątpliwie jest, iż w jedynym miesiącu wykonywał więcej, w innym mniej prac, a wynagrodzenie w dalszym ciągu

należne było w ustalonej w umowie wysokości. Twierdzenie pozwanego w kwestii nieudowodnienia dokonania czynności za które wystawione zostały sporne faktury jest niezasadne. Na powódzie nie spoczywał w tej materii ciężar dowodu. Sąd zwrócił również szczególną uwagę na treść przesłuchania stron. Obaj współnicy powodowej spółki zgodnie wskazywali, że kwota wynagrodzenia wynikająca z umowy, była to całość jaką pozwany zobowiązał się zapłacić za wszelkie czynności nie zależnie od czasu ich dokonywania. Reprezentant powoda – A. D. poinformował „płatności miały być rozdzielone na poszczególne miesiące, nie nasze działania, tylko płatności tzn. z umowy wynika to, że równie dobrze mogliśmy wystawić dwie faktury na ponad 20 000 zł”. Nie ulega wątpliwości Sądu, iż wynagrodzenie zostało ustalone z góry za wszystkie czynności związane ze świadczeniem usługi. Ponadto jak wskazywał zarówno P. O., jak i A. D., że zgodzili się na wynagrodzenie w tej wysokości, chociaż nakład pracy i wydatki znacznie je przewyższały, ponieważ zależało im na bonusie z § 4 umowy. Strony zawarły postanowienie na mocy, którego w przypadku skutecznego zakończenia sporu z (...) powód otrzyma 2% wartości wynegocjowanej lub wygranej przez Sądem kwoty. Również reprezentant pozwanego w trakcie przesłuchania wskazał: „tak miało być, że 53 000 zł podzielić na 6 miesięcy to daje 9 000 zł. Ja się na to zgodziłem, że miesięczne faktury mają być po 9 000 zł, jedną nawet zapłaciłem”. Należało również zwrócić uwagę na § 6 umowy – wypowiedzenie, zgodnie, z którym pozwanemu przysługiwało prawo natychmiastowego wypowiedzenia umowy poprzez pisemne oświadczenie woli, w przypadku rażącego naruszenia postanowień umowy, w szczególności działania wbrew zakazowi pozwanego. Reprezentanci powoda również wskazywali, iż po piśmie z dnia 16 marca 2015 r. nie dokonywali żadnych czynności tytułem świadczenia usług z przedmiotowej umowy, gdyż oznaczałoby to dla nich rozwiązanie umowy i utratę wynagrodzenia, w szczególności pozbawienie szans na bonus pieniężny za zakończenie sporu pozwanego z (...). W świetle postanowień umowy nielogicznym jest, aby pozwany wymagał udowodnienia działalności powoda, za którą wystawione zostały sporne faktury VAT, skoro umowa tego zabraniała.

Na tej samej podstawie niezasadny jest drugi z omawianych zarzutów. Pozwany wskazywał, że wezwał pismem z dnia 16 marca 2015 r. powoda do zaprzestania jakichkolwiek czynności w związku z wykonywaniem umowy zatem faktury VAT zostały wystawione bezpodstawnie. Po pierwsze jak wyżej zostało ustalone powód wystawiał faktury co miesiąc niezależnie od wykonania czy niewykonania czynności. Już na samej tej podstawie zarzut ten jest bezpodstawny. Sąd zwrócił również uwagę, iż sporne faktury VAT zostały wstawione za okres lutego i marca 2015 r., czyli za okres obowiązywania umowy. Z materiału dowodowego sprawy jednoznacznie wynika oraz pozostawało okolicznością bezsporną, że umowa została rozwiązana w czerwcu 2015 r., wszakże pismo z dnia 16 marca 2015 r. miało jedynie wstrzymać wykonywanie umowy, a nie ją rozwiązać. Zatem zarówno w dniach wystawiania faktur oraz w okresie za jaki zostały wystawione (luty i marzec 2015 r.) umowa niewątpliwie obowiązywała strony postępowania, a wstrzymanie jej wykonywania nie miało żadnego znaczenia dla kwestii rozliczenia wynagrodzenia.

W tak nakreślonym stanie faktycznym nie sposób przyznać pozwanemu racji, co do jego zarzutów w sprawie. W ocenie Sądu wszystkie zarzuty okazały się bezpodstawne i nie zasługiwały na uwzględnienie, a zatem należnym było zasądzenie całej kwoty głównej dochodzonej przez powoda w niniejszym postępowaniu.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. W przedmiotowej sprawie z § 2 umowy z dnia 24 stycznia 2015 r. wynika, iż powód miał wystawiać miesięczne faktury VAT obejmujące części wynagrodzenia z 14 – dniowym terminem płatności. Powód w niniejszej sprawie dochodził zapłaty w tytułu dwóch faktur:

- nr (...) wystawionej w dniu 9 marca 2015 r. oraz

- nr (...) wystawionej w dniu 2 kwietnia 2015 r. Licząc zatem 14 – dniowy termin, pozwany winien dokonać zapłaty odpowiednio do dnia 23 marca 2015 r. oraz do dnia 16 kwietnia 2015 r. Strona pozwana pozostawała zatem w opóźnieniu od dni następnych tj. 24 marca 2015 r. oraz 17 kwietnia 2015 r. i od tych dat należne są powodowi odsetki z poszczególnych faktur. Wobec żądania roszczenia odsetkowego od dnia 21 marca 2015 r. z faktury VAT nr (...) kwietnia 2015 r. z faktury VAT nr (...), powództwo w tym zakresie należało oddalić jako niezasadne.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w pkt I sentencji wyroku, oddalając powództwo w pozostałym zakresie (pkt II sentencji wyroku).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i 100 zd. 2 k.p.c., ponieważ pozwany przegrał proces niemal w całości, należało go więc obciążyć kosztami procesu. Koszty poniesione przez powoda obejmowały opłatę sądową od pozwu w kwocie 277 zł oraz wynagrodzenie radcy prawnego na podstawie § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 490 tekst jedn.) – 2 400 zł oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Zatem łącznie koszty poniesione przez powoda wyniosły kwotę 2 694 zł.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak sentencji orzeczenia.